

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilogami ter s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . . . 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta . . . . . 6 » 60 » » 3-30
četrt leta . . . . . 3 » 40 » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Glasni in postnice se računijo po pet-vestih črakah tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po proštoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za oblike in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od »Soča« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naši knjigarni, v tobakarni Schwarz v Šolski ulici, Jellersitz v Nnanski ulici in v Korenski ulici št. 22; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Gaserna.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Nemška besnost.

Kako težak je naš kulturni boj, se vidi prav današnje dni, ko se borimo za pridobitev juridične fakultete v Ljubljani.

Če bi bilo na klerikalni strani kaj pravega ogrevanja za naše kulturne potrebe, tedaj bi morali videti vsaj v takih splošnih slučajih slovensko delegacijo na Dunaju združeno v falango, borečo se skupno z enakim orožjem vzajemno za naše vseučilišče. Ali v današnjih razmerah je kaj takega absolutno nemogoče, ker klerikalci ne odstopijo nikdar in za nobeno ceno od svojih potij. Tako vidimo nastopanje v vseučiliškem vprašanju od dveh strani že pri Slovencih, tretja stran pa so Nemci. Ta tretja je silno močna, in bati se je, da naraste tako, da nam spodnese vseučilišče v nedogledno bodočnost.

Vse, kar je povedal naučni minister glede slovenskega vseučilišča v Ljubljani, se steka v glavnem v priznanje, da Slovenci potrebujemo vseučilišče, da je to uvaževanja vredna želja naša. Vlada ni storila nijednega koraka za uresničenje našega postulata, ministerski predsednik se ni hotel niti od daleč dotakniti vseučilišča v Ljubljani, le radi splošnih besed naučnega ministra v proračunskem odseku so zdvijali Nemci in zagnali strašanskih krikov proti slovenskemu vseučilišču. Kdor je prišel v zadnjih dneh v roko »Tagespott«, »Grazer Tagblatt« ali kak drug tak intransigentnem nemški list, je mogel razvideti, kaj se pravi nemška besnost. Kot volkovi so tulili, da se ne sme Slovincem dati ničesar, v poboljševalnice in norišnice so nas pošiljali, in udarjali so po slovenskem narodu kakor udarja razsrjeni banditi po svoji žrtvi. Vse so odrekli Slovincem ti divjaki, ki pa hočejo biti kulturinosci med Slovenci. Lepa kultura, katero za-

stopajo taki zbesnelci in suroveži, kakor so nastopali te dni po raznih nemških listih!

Slovenci smo sicer že vajeni nemških surovostij, kakoršne poraja njihova posebna kultura, in radi tega bi se drugače niti ne ozirali na pisanje banditskih časopisov v Gradcu in drugodi, ali naša vlada je jako občutljiva za tako besnost, in doslej še ni zamudila nikake take prilike, da ne bi potlačila nemških razgrajev, jim dala prav ter končno skupno z njimi udarila po nas. Ali bo tako tudi to pot?

Nemški poslanci so že na delu proti slovenskemu vseučilišču, in sicer na energičnem delu, kakoršno znajo le oni, da jim prinese zaželjene uspehe. Proti temu delovanju Nemcev ne vidimo od slovenske strani še nikakega izdatnega odpora, marveč se pušča vso reč iti naprej, da se razvije sama — bržčas nam v neprilogo.

Če člani »Slov. zveze« v proračunskem odseku ne bodo znali nastopiti pametno in previdno, potem je že gotovo, da se vlada uda nemški besnosti ter da bo rezultat vsega sedanjega gibanja za slovensko vseučilišče ta, da smo slišali iz ust naučnega ministra priznanje za naša prizadevanja in drugega nič! In potem? Potem bo treba začeti boj od kraja, Nemci bodo z nova besneli, dosegali bržčas proti nam nove uspehe, zlasti še, ker dotle se utegne uresničiti slovenskih klerikalcev vroča želja po nemškem katoliškem vseučilišču!

Železnica od Sv. Lucije do Idrije.

Še ni dolgo od tega, ko smo poročali, da vložijo prizadete občine glede stranske železniške proge od Sv. Lucije do Idrije na železniško ministerstvo prošnjo, da naj poveri napravo popolnega načrta za to progo svojim pri zgradbi bohinske železnice nameščenim tehničkim organom z naročilom, da se

izgotovijo in predložijo potrebni načrti v najkrajšem času, ter da izroči ta načrt nemudoma v ustavno obravnavanje ter da ga krepko podpira.

To se je res že zgodilo, in ni dvoma, da se prošnji popolnoma ugodijo. Vse informacije se glasijo ugodno.

Od goriške strani se je povdarjala že s prvega početka potreba te stranske proge, in deželni zbor kakor tudi prizadete občine so se potegovale živo in se še potegujejo za omenjeno črto.

S strani mesta Idrije se je hotelo do zadnjega časa zvezo po Kranjskem, ali slednjič je le prevladalo edino pravo naziranje, da najprvo mora misliti Idrija na zvezo do Sv. Lucije. Tje gre naravna pot iz Idrije, tje kar naravnost kaže vse potrebo zgraditi železnico.

Mi smo se že večkrat obširneje bavili s to črto, in veseli nas, da se smemo nadejati, da se izvrši vse tako, kakor smo navajali ob raznih prilikah. Saj se vsled tega, česar se napravi železnica iz Idrije do Sv. Lucije, še vedno lahko misli tudi na druge železniške črte, da bi se Idrija tudi po kranjski strani zvezala kje s takozvano tretjo železniško zvezo, o kateri je večkrat govora. Naravno pa je, da se zgradi najprvo železnica tam, kjer so tla za to najugodnejša, kamor to kaže že sama lega mesta Idrije in tok Idrije.

V »Slov. Nar.« dne 28. pr. m. smo čitali lepo poročilo o nameravani železniški prog. Med drugim pravi:

»Ne zdi se nam umestno, da se pri razvoju tega železniškega vprašanja poudarja preveč škoda kranjske dežele, ki bi jo imela baje vsled nove proge. Če se zgradi železnica Sv. Lucija-Idrija, je potem gotovo samo vprašanje časa, kdaj se podaljša do Vrhnike, oziroma do ene točke na prog. Vrhnika-Divača. Če nam hoče vlada kaj dati, le zgradimo hitro z obema rokama, da se ne premisli, in pustimo pri takih vele-

važnih vprašanjih separatistične želje te ali druge dežele na strani. Za Idrijo, kakor za druge interesovane občine, je glavno, da dobe železnico, pa naj pride od te ali one strani. Nedvomno je, da se bo vlada odločila za stransko progo iz Sv. Lucije do Idrije iz že označenih razlogov in predvsem, ker bo to zelo cena proga in tehnično skoraj brez posebnih zaprek izvedljiva. Naših poslancev pa je dolžnost, da z vso vneto in odločnostjo podpro zapričeto akcijo občin idrijskega in cerkljanskega okraja.«

Tako je prav. Po tej poti menda res pridemo od tega, da se uresniči goreča želja občin v idrijski dolini, da se zgradi železniška črta iz Idrije do Sv. Lucije, ki je zlasti za idrijsko mesto velikanske važnosti.

Domače in razne novice.

Velika veselica v prid fondu za Prešernov spomenik v Ljubljani. — Kakor znanu, se ima tekom letošnje jeseni (najbrže 8. sept.) konečno vendar že postaviti spomenik prvaku naših slovenskih pesnikov, in sicer v slovenski metropoli, v beli Ljubljani. Ker pa še vedno ni nabranega dovolj denarja, da bi se mogli poplačati vsi zadnji troški, (nedostajajo še nekaj tisočakov), sklenile so slovenske narodne dame, da prirede 16. julija t. l. v »Zvezdi« v Ljubljani velikansko ljudsko veselico v prid fondu za Prešernov spomenik. Veselica je zasnovana v tako velikanskem slogu, da naj bi se iz njenih čistih dohodkov pokrili še nepoplačani troški za spomenik. Pod predsedstvom preblag. gospe Franje dr. Tavčarjeve in županje Milice Hribarjeve so se konstituirale ljubljanske dame v velikanski veselici odbor. Ker pa samim ni mogoče zmagati ogromnega posla, so pritegnile še nič manjši moški odbor, kojemu predsedujeta gg. dr. K. Triller in dr. Iv. Oražen. Sodelovanje so pa obljubile tudi narodne dame iz vseh slov. mest in trgov, da se omogoči veselica, dostojna svojemu visokemu narodnemu namenu.

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

»O,« pravi Caderousse, »ali ni poznal svoje lastne veste bolje? Če bi smele diti glave najlepših in najnadarnejših žen kraljevske krone, bi bila Mercedes lahko postala kraljica. Njeno premoženje je rastle in s premoženjem je rastle njen duh. Učila se je slikanja, glasbe in vsega, s čemur se pečajo odlične dame, — in rečeno med nama — menim, da je delala vse to zlasti radi tega, da se je raztresla ter, da je pozabila to, kar je vznemirjalo njeno srce. Toda zdaj je vse to pač končano; bogastvo in čast sta jo brezdvomno potolazila. Bogata je in poleg tega grofica, in vendar...«

Caderousse se prekine.

»In vendar?« vpraša abbé.

»Vendar sem prepričan, da ni srečna,« odvrne Caderousse.

»In zakaj menite to?«

»Ko sem postajal vedno nesrečnejši in nisem vedel, kaj naj pričnem, sem se zmisli, da bi moja stara prijateljica morebiti pomagala. Šel sem k Danglarsu, a ni me niti sprejel. Javil sem se pri Ferdinandu, in ta mi je poslal po svojem komorniku sto frankov.«

»Torej niste videli nobenega izmed njih?«

»Ne, toda gospoda Morcerf je videla mene?«

»Na kakšen način?«

»Ko sem odhajal, je padla k mojim nogam možnja, v ka-

teri je bilo petindvajset zlatov. Hitro sem se ozrl kvišku ter zagledal Mercedo, ki je že zapirala žaluzijo.«

»In gospod Villefort?« vpraša abbé naprej.

»O, ta ni bil moj prijatelj, njega nisem poznal in od njega nisem imel ničesar pričakovati.«

»Toda ali veste, kaj se je zgodilo z njim ta čas in v koliko je zakrivil Dantesovo nesrečo?«

»Ne. Znano mi je samo to, da se je nekaj časa po tem žalostnem dogodku oženil z gospico de Saint-Meran in kmalu nato zapustil Marseille. Gotovo je bila sreča mila tudi njemu ter mu naklonila bogastvo kakor Danglarsu in dostojanstvo kakor Ferdinandu. Samo jaz sem ostal, kakor vidite, ubog, reven in pozabljen od Boga.«

»Vi se motite, prijatelj,« pravi abbé. »Bog je vedno pravičen in to tudi vedno pokaže. Tukaj je dokaz, da je to res.« Pri teh besedah potegne abbé iz žepa demant ter ga poda Caderousseu.

»Vzemite ta demant,« pravi, »kajti samo vaš je.«

»Kako? Samo moj?« vsklikne Caderousse. »O, gospod abbé, ne norčujte se z menoj!«

»Ta demant bi moral razdeliti med Edmondove prijatelje, Edmondov prijatelj ste bili samo vi, torej je delitev nepotrebna. Vzemite demant in ga prodajte, vreden je petdeset tisoč frankov, in upam, da je ta svota dovolj velika, da vas reši bede.«

»O gospod,« pravi Caderousse in stegne boječe svojo roko po demantu, dočim si obriše z drugo potno čelo, »o gospod, ne šalite se s srečo ali obupom človeškega srca!«

»Vem, kaj sta sreča in obup, in nikdar se ne bom šalil z njima,« odvrne abbé. »Vzemite že vendar, toda v zameno!« Caderousse, ki se je že dotaknil demanta, umakne svojo roko.

Abbé se nasmehne.

»V zameno,« nadaljuje, »mi daste rudečo možnjo, ki jo je pustil gospod Morrel na peč. Dantesovega očeta in jo hranite vi.«

Caderousse gre, še bolj ostrmel, k veliki hrastovi omari, ki jo odpre in vzame iz nje pobledelo rudečo možnjo, pleteno iz svile, z dvema bakrenastima obročkoma, ki sta bila nekoč pozlačena. Abbé jo vzame in da Caderousseu demant.

»O, vi ste res božji služabnik,« vsklikne Caderousse, »kajti nihče ni vedel, da vam je Dantes izročil demant, in lahko bi ga bili obdržali za se.«

»Kakor je videti, bi bil ti storil tako,« pravi abbé v svojem srcu.

Nato vstane ter vzame klobuk in rokavice.

»Ali je vse, kar ste mi povedali, tudi resnično,« pravi, »in ali lahko vsemu verujem?«

»Glejte, gospod abbé,« pravi Caderousse, »v tem kotu je razpelo iz blagoslovljenega lesa, v tej škrinji evangelije moje žene. Odprite knjigo, in s svojo roko na razpelo vam prisežem pri izveličanju svoje duše, pri svoji krščanski veri, da sem vam povedal vse tako, kakor se je zgodilo in kakor pove angelj sodbe poslednji dan Gospodu!«

»Dobro je,« pravi abbé, ki ga Caderousseov pogled in glas prepričata, da so njegove besede resnične, »dobro je. Naj prinese ta denar blagoslov v vašo hišo! Z Bogom! Jaz se vrnem v svojo samoto, daleč od ljudij, ki prizadevajo drug drugemu toliko gorja.«

In reki se besede, se oprsti abbé s precejšnjim trudom oduševljenega Caderousseovega zahvaljevanja, odmakne izpred vežnih vrat zapah, zasede svojega konja, pozdravi še enkrat krčmarja, zahvaljujočega se na vse mogoče načine, ter odjezdi po potu, po katerem je prijezdil.

Dne 16. julija t. l. torej se spremeni ljubljanska „Zvezda“ v pravcati bajen park. Čarobno okrašena in razsvitljena mora postati ta dan shajališče vseh narodnih zavednih Slovencev, da konečno vendar enkrat vsaj skromno poplačamo svoj narodni dolg velikemu našemu geniju.

Postavljenih bo v „Zvezdi“ nebroj paviljo nov, pivskih, vinskih, šampagnskih, cvetličkih i. dr., stregel pa bo v njih cvet naših slovenskih žena in deklet. Otčaroval te bo dražesten korso, razveseljevale te bodo godbe, velikanski pevski zbor štirih v „Zavezi“ združenih pevskih društev pod vodstvom koncertnega vodje g. prof. Hubada, velikansko plesišče, pravi dunajski „Wurstelprater“ z varjetejem, glediško šmiro, šaljivim muzejem, vrtiljakom in bogsgiganti s kom se. Po potih bodo prepevali potujoči pevci, slepi guslarji, v zatišju te bodo šegotali šegavi dunajski šrameljnj, življenje osvajali bodo humorja polni karamiji, Coriandoli-Corso, šaljiva velikanska loterija, in še nebroj drugih stvari, ki jih dosedaj še ne moremo imenovati. Skratka: Prešernova veselica bude tako sijajna in tako velikanska, kakor je še ni videla mati Slovenija. Prešernovo slavnost posetijo tudi brati Srbi in Hrvati v velikanskem številu. Koliko večja je naša narodna dolžnost, da ta dan poletimo v slov. metropolo in združeni s svojimi jugoslovanskimi brati in svojimi ožjimi rojaki storimo svojo narodno dolžnost in pomoremo našemu Prešernu do velevažljivega spomenika, ki naj kaže poznim rodovom, da so Slovenci v deli cenili zasluge svojih duševnih velikanov.

Kakor je dosedaj projektovano, prične veselica ob 3. pop. Za nas Primorce jako ugodna zveza, kajti vlak iz Trsta pride nekaj pred tretjo uro tje. Vstopnina na veselico je sila malenkostna (menda 60 v za osebo.) Goričani, ne zaostajamo za svojimi brati iz Štarijerja in Koroške, organizujemo če le mogoče poseben vlak in pokazimo, da nas laški sosed nikdar ne oropa narodnega ponosa in narodne zavednosti!

Imenovanja in promocijska. — Profesor na navtični šoli v Malem Lošnju Zini je imenovan profesorjem na državni realki v Roveretu, profesor na državnem gimnaziju v Novem mestu Jakob Zupančič za državno realko v Gorici. Nadalje so imenovani: pravim učiteljem provizorični učitelji Adolf Müller na državnem gimnaziju v Lincu za državno realko v Gorici; dr. Anton Papež in Otmar Sigmond pravima učiteljima istotam; dr. Edvard Traversa na goriskem gimnaziju za ta zavod; Karol Trever pojde z goriskega gimnazija v Friedeck; dr. Jurij Pitacco na državnem gimnaziju v Gorici za ta zavod; dr. Lovrenc Tretter pride s tretjega državnega gimnazija v Gradcu na gimnazij v Gorico.

Veselica na Vogrskem. — V nedeljo dne 9. julija t. l. priredi mlado bralno kmetijsko društvo „Lijak“ na Vogrskem svojo prvo ve-

selico. Nadejati se je, da se okoličani res obilno udeležijo te veselice. Pri veselici bodo zastopana društva: „Naš Prapor“ iz Pevme, katerega mešan zbor se združi z onim iz Št. Andreja in Vrtojbe. Take okrepan mešan zbor (okoli 100 pevcev in pevki) nastopi z eno točko. Iz Renč nastopi mešan zbor tamburškega in pevskega društva „Svoboda“, iz Bilj nastopi možki zbor bralnega kmetijskega društva, potem iz Št. Petra možki pevski zbor. Z Vogerskega nastopi možki zbor gori imenovanega bralnega kmetijskega društva „Lijak“. Kakor se kaže, bo ta veselica res pravo narodno slavlje. Med raznovrstnim vspešdom je tudi komičen prizor, katerega izvaja g. Molek iz Gorice. Zvečer bo prižigal umetne ognje pirotehnik g. Makuc. — Pričakovati je k tej veselici kar največje udeležbe.

Iz Seveden smo dobili dopis, ki trdi, da bode novo bralno in pevsko društvo le tako, da bode odgovarjalo svojemu namenu, ter nikakor ni opravičeno, metati isto med klerikalna društva. Omenja se v dopisu, da se snuje velika veselica tja koncem avgusta.

K temu dodajemo, da nas veseli, če se obistini trditev g. dopisnika. Sicer pa počakajmo, da začne delovati, potem bomo pa videli, kdo je imel prav.

Kdo pa to verjame? — Žalostno in vse obsojbe je vredno postopanje klerikalcev nasproti vseučiliškemu vprašanju. Povedali smo, kako so se oglasili v poslanski zbornici s pohlevno izjavo za slovensko vseučilišče šele takrat, ko so vedeli, da bo govoril poslanec Plantan. Čehi so jim odstopili prostor, da so sploh mogli odpreti usta o vseučilišču. Tako malomarni so bili! — Vsi drugi, Čehi, Malorusi in Lahji so hiteli izjavljati, kako nujno potrebna so jim vseučilišča, le slov. klerikalcem se takrat ni mudilo, da, celo jezni so bili na Plantana, ker je govoril! Da naučni minister spregovori o slovenskem vseučilišču v proračunskem odseku, je bilo videti že iz takratnega odgovora, ki se je naslanjal na Plantanova izvajanja. Ko je ministerski predsednik sedaj v svojem programatičnem govoru popolnoma ignoriral Slovence, je šel, kakor je poročal „Slovenec“, dr. Šusteršič k ministerskem predsedniku, češ, naj poda tako izjavo, kakor za Moravsko, tudi glede slovenskega vseučilišča, ali ministerski predsednik ga je kar na kratko odpravil ter je rekel, da ne poda take izjave. Če bi bilo res, kar pravi „Slovenec“ od srede, da je namreč „lepi klub“ stal v zvezi z ministerskim predsednikom, se z njim razgovarjal in pogajal, pač bi ne bilo treba hoditi dr. Šusteršiču k ministerskemu predsedniku potem, ko je ignoriral Slovence, ker bi bil vedel to že naprej, in v takem slučaju bi mu bilo moralo biti znano, da ministerski predsednik ne izreče nikake izjave o slovenskem vseučilišču. Toda Šusteršič ni vedel nič — sedaj pa kar nakrat piše „Slovenec“, da je dr. Šusteršič od vlade dosegel znano izjavo glede slovenskega vseučilišča! Ta je pa lepa! To je laž, ki se da prijati,

laž, kakoršne so sposobni le klerikalni politični komedijantje in šarlatani. — Govor naučnega ministra v proračunskem odseku je bil po Plantanovem govoru naprej povedan — sedaj pa „farba“ ljubljanski „Slovenec“ svoje „bravce“, da je dr. Šusteršič dosegel znano izjavo v proračunskem odseku. Pa je ta Šusteršič — sraka s pavovim perjem!

„Zadružna zveza“, tista zanikerna klerikalna „gospodarska“ organizacija, ki je prozročila na Kranjskem in Štajerskem že toliko nesreče in gorja s svojim „zadružništvom“, ker je pahnila obilo kmetov v zapore in njim pognala posestva na boben ter uničila že marsikatero trgovca, tista zveza je imela 27. pr. m. v Ljubljani občni zbor. Ker razteza svoje prevotlane peruti v zadnjem času tudi čez Istro in se sili celo v Dalmacijo, sta bila navzoča na tem zborovanju tudi zastopnika iz Istre, dr. Laginja, in iz Dalmacije neki Vrsalovič. To računskem zaključku (če je pravilen!) je bilo za leto 1904. izdatkov K 12,334.249-76, prejemkov je bilo za K 3852-96 manj, torej je ta svota primanjkljaj za lansko leto. Ker pa je primanjkljaj še iz prejšnjih let, znaša skupni primanjkljaj K 25.252-69. Namreč izkazani primanjkljaj znaša toliko, kolik je resnični, vedo le „zadrujarji“. Če pomislimo, kako so razni „revizorji“ falzificirali bilance po kmetih, pač nimamo nobenega vzroka verjeti, da bi izkazovali prav v Ljubljani v zvezi same resnične številke. Pa denimo, da je svota 25.253-69 K prava, je že to velik primanjkljaj, ki kaže, da si ta „zadružna zveza“ bržčas nikdar ne opomore na noge! In taka podjetja podpira vlada s tisočaki in tisočaki! — Z Goriskega od „zadrujarjev“ ni bil navzoč nihče, ker ne marajo za „Zadružno zvezo“ in ker je ta napovedala „goriški zvezi“ — smrt. — „Goriška zveza“ jo drejsa sama naprej, naprej... v prepad, kamor pride za njo z velikim polomom kranjska „Zadružna zveza“, „Goriška zveza“ pa hoče na vsak način sama izdihniti svojo zadružno dušo!...

Zaprte trgovine ob nedeljah. — V mesecih julij in avgust bodo trgovine v Gorici ob nedeljah zaprte.

Uradniško konsumno društvo odpre z današnjim dnem svojo zalogo v ulici Municipio št. 17.

Oglas glede podaje napovedi za odmero občne pridobnine za priredbeno dobo 1906/1907. — Po § 39. zakona z dne 25. oktobra 1896. drž. zak. št. 220. o neposrednih osebnih davkih se ima občno pridobnino, ki je v prvem poglavju imenovanega zakona urejena, odmeriti na podstavi napovedi, katere morajo podati davku podvrženi posamezniki. Pozivljajo se torej vse one stranke, ki izvršujejo v neposrednje državnem mestu Trstu in v okolici, v pokneženi grofiji Goriški in Gradščanski, ter v mejni grofiji Istrski kako obrt, ali se pečajo s kakim drugim opravilom, ki donaja dobiček, ter so zato v smislu § 1. imenovanega zakona podvržene občni pridobnini, da sestavijo vestno in kakor najbolje vedo, resnično na-

poved za priredbeno dobo 1906/1907., ter jo ali pisмено izročijo ali ustmeno javijo v času od 1. julija do 1. avgusta 1905. pristojni davčni oblasti I. stopinje (c. kr. davčni administratorji v Trstu — Piazzetta della chiesa evangelica šte. 2., III. nadstropje, odnosno c. kr. okrajnemu glavarstvu ali onim c. kr. davkarjem, ki se nahajajo v krajih, kjer ni c. kr. okrajnega glavarstva.) Tiskovine za napovedi se dobe brezplačno pri navedenih oblastih in uradih. Kako je treba sestaviti napoved, govore §§ 39., 40., 42. imenovanega zakona, §§ 41. in 64. pa poučujeta o dolžnosti, kako je treba zglasiti nova podjetja, dela in obrtišča. Glede nasledkov, ki nastanejo, ako se napoved ne predloži ali ako se je ista napravila napačno in nepopolno, glej §§ 239., 241., 243. in 244. imenovanega zakona. Stranke, ki želijo podati svoje napovedi ustmeno na zapisnik, se pozivljajo, naj pridejo v lastnem interesu radi poznejšega navala strank, takoj ko mogoče k pristojni davčni oblasti I. stopinje, odnosno v bližnjo c. kr. davkarjo, da oddajo svoje ustmenne napovedi. Glede onih podjetij ali del, ki so navedena po abecednem redu v izkazu, nahajajočem se na zadnji strani nove tiskovine za napoved, je treba navesti razun splošnih znakov podjetja tudi posebne znake, ki so imenovani v izkazu pri dotični podjetji ali delu. Koučno se spominja davčne obvezance, da imajo dolžnost natančno popolniti vse točke obrazca za napoved za pridobnino, ter se priporoča, da kar najbolj skrbno store to svojo dolžnost, kar je v prvi vrsti v korist davkoplačevalcev samih. — C. kr. finančno ravateljstvo v Trstu.

Izpit učencev glasbene šole „pevskega in glasbenega društva“ vzbuja rastoče zanimanje leto za letom, kajti posetili so letošnji izpit dne 29. junija v dvorani „Trgovskega doma“ ne le stariši in sorodniki učencev, ki se brigajo za njihov napredek v glasbi, temveč mnogo ljubiteljev glasbe izven teh krogov, zlasti je bilo z zadovoljstvom opaziti zanimanje dijaške mladine, ki je bila dobro zastopana.

Vspehi glasbene šole kažejo tudi, da ta šola zasluži pozornost, ki se ji posveča; nadejamo se, da bo zanimanje za njo še nadalje bolj in bolj rastlo ter da tudi glasbena šola, zadostno moralno in gmotno podprta, tekmuje s pevskimi zbori, doseže častnih vspehov na polju glasbene umetnosti, kakor so si jih v mislih načrtali ustanovitelji „pevskega in glasbenega društva“ in kakor jih društveno vodstvo vstrajno zasleduje.

Program, ki se je letos izvajal pri izpitu, je bil sicer nekoliko enolično sestavljen, kakor je bil videti na papirju; pogrešalo se je v primeri z lanskim vspešdom vsaj eno točko, pri kateri naj bi nastopila večja skupina učencev, zlasti goslačev. Toda ta enoličnost se je posnemala le pisanemu vspešdom; kajti ko so neustrašeni mladi umetniki začeli drug za drugim vspešdom izvajati, je na-

(Dalje v prilogi.)

Ko se Caderousse okrene, zagleda za seboj svojo ženo, ki je bila bolj blede in se je tresla bolj kot kdaj prej. „Ali je res, kar sem slišala?“ pravi. „Ali meniš, da je dal demant samo nama?“ pravi Caderousse, pijan veselja. „Da.“ „Nič na svetu ni bolj res, kajti tu ga imam.“ Žena ga nekaj časa ogleduje ter pravi nato z zamolklim glasom: „In če je ponarejen?“ Caderousse prebledi. „Ponarejen,“ zastoka, „ponarejen... In zakaj bi mi bil dal ta mož ponarejen demant?“ Caderousse stoji nekaj časa ves omamljen na mestu kakor pribit. „O,“ pravi nato, vzame svoj klobuk in ga dene na glavo, „to bodeva videla takoj.“ „In kako?“ „V Beaucaireu je sejm, in tja so prišli zlatarji iz Parisa; njim ga pokažem. Čuvaj hišo, žena, v dveh urah se vrnem.“ S temi besedami zapusti Caderousse hišo ter krene kolikor mogoče hitro v smer, ki je bila baš nasprotna oni, v kateri je jezdil abbe. „Petdeset tisoč frankov!“ zamrmra Carconte, ko ostane sama, „to je lep denar... toda še nikako bogastvo.“

VII.

Jetniški zapisniki.

Dan pozneje kakor se je vršil pravkar popisani dogodek, se javi pri Marseilleskem županu mož, star trideset do dvaintrideset let, v modrem fraku, nankinskih hlačah in belem telovniku, z angleško izgovorjavo in angleškim vedenjem. „Gospod,“ mu pravi, „sem prvi uradnik tvrčke Thomson in French v Rimu. Za deset let imamo zveze s tvrčko Morrel

in sin v Marseillen. Založili smo kakih sto tisoč frankov, in zdaj nas skrbi, ker smo slišali, da stoji ta tvrčka na slabih nogah. Zato sem prihitel naravnost iz Rima, da izvem od vas, gospod, kako je s to tvrčko.“

„Gospod,“ odgovori župan, „žalibog mi je znano le preddobro, da preganja gospoda Morrela nesreča že pet let. Izgubil je pet ladij ter moral prenesti tri ali štiri bankrote tvrčk, ki so bile z njim v zvezi. Toda dasi imam sam naloženih pri njem deset tisoč frankov, vam ne morem dati pojasnil glede njegovih denavnih razmer. Vprašajte me kot župana, kaj mislim o gospodu Morrelu, in odgovorim vam, da je najpoštenjši človek na svetu, in da je storil do današnjega dne vse svoje dolžnosti z največjo točnostjo. To je vse, kar vam morem povedati, gospod; če hočete vedeti več, pojdite h gospodu de Boville, nadzorniku ječ, ulica Noailles, šte. 15. On ima v Morrelovi trgovini dvesto tisoč frankov, in ker je ta svota precej večja kakor ona, ki jo imam tirjati jaz, je on pač obveščen natančneje, če se je česa bati.“

Zdelo se je, da zna Anglež to plemenitost ceniti. Priporoči se in odide v imenovano stanovanje s koraki, ki so lastni sinovom Velike Britanije.

Gospod de Boville je bil v svojem kabinetu. Ko ga Anglež zagleda, se zgane, kakor da se spominja, da ga je že nekje videl. Kar se tiče gospoda de Boville, je bil ta trenutek tako obupan, da je otopila misel, ki mu je dala opraviti, vse njegove duševne značilnosti tako, da se ni mogel spominjati preteklosti.

Anglež ga vpraša flegmatično, kakor je to lastno njegovemu narodu, isto kakor je vprašal župana.

„O gospod,“ vsklikne gospod de Boville, „bojite se le preveč opravičeno, in jaz sem baš zaradi tega čisto obupan. V trgovini te tvrčke sem imel dvestotisoč frankov; bili so določeni za doto moje hčere, ki sem jo hotel omožiti tekom štirinajstih dni. Od teh dvestotisoč frankov mi je imel izplačati stotisoč petnajstega tega in stotisoč petnajstega prihodnjega me-

seca. Obvestil sem gospoda Morrela, da želim, naj mi plača točno, in ni še pol ure, odkar je prišel k meni ter mi povedal, če se ne vrne do petnajstega ‚Pharaón‘, da mi ne more plačati.“

„Toda,“ pravi Anglež, „to je slabo znamenje.“ „Recite, gospod, da je to znamenje bankrota!“ vsklikne gospod de Boville ves iz sebe.

Anglež trenotek molči, kakor da pomišlja. „Torej, gospod,“ pravi nato, „ali se vznemirjate zaradi te tirjatve?“

„Smatram jo za izgubljeno.“ „Torej prav, jaz vam jo odkupim.“ „Vi?“

„Da, jaz.“ „Toda gotovo z velikim odbitkom?“ „Ne,“ reče Anglež smehljaje, „če se gre za dvestotisoč frankov, naša tvrčka ne posreduje na ta način.“

„In plačate?“ „V denarju, in sicer takoj.“

In Anglež vzame iz žepa zavitek bankovcev, ki jih je bilo približno dvakrat toliko kakor je znašala tirjatve. Oči gospoda de Boville se zalesketajo radosti, a vendar se premaga in reče:

„Gospod, opozoriti vas moram, da skoro gotovo ne dobite nazaj niti šest odstotkov te svote.“

„To ni moja stvar,“ odvrne Anglež, „ampak stvar tvrčke Thomson in French, katere nalogo izvršujem. Morebiti je v njeno korist, da pospeši pogin tvrčke, ki tekmuje z njo. Toda to, kar vem, gospod, je, da vam plačam tirjatve na mestu in brez odbitka. Vendar zahtevam, da mi plačate posredovalnino.“

„To se razume, gospod,“ vsklikne gospod de Boville. „Navadno se plača poldrug odstotek. Ali hočete dva, tri, pet odstotkov? Ali hočete še več? Govorite!“

„Gospod,“ odvrne Anglež, „jaz sem kakor moja tvrčka in ne odiram ljudij na ta način. Ne, za posredovalnino zahtevam nekaj čisto drugega.“

videz a enoličnost izginila takoj in zavzete občinstvo je pazno sledilo od prve do zadnje točke dobro izbranim mičnim komadom težje in lažje vrste, kolikor in kakor je pač mogel učitelj zaupati mladim močem.

Izvajalo se je, vpošteva je mladost igralcev in kratko dobo učenja, na sploh prav dobro, precej pa je bilo teh mladih umetnikov, ki so nas naravnost iznenadili z dobro umevanjem predavanjem. Tako so se odlikovale na glasovirju kot prvotne glasbene šole Medved Cirila, Kosa Henrika in Turk Gabrijela z daljšimi komadi, zlasti poslednja z izraznim in točnim predavanjem Alban Försterjevih „Pomladanskih cvetk“. Veliko ste si upali drugoletnici Benigar Evgenija in Kocijančič Marija z dolgo četveroletno „Sonatino“ Kuhlana, ki se jim je pač nekoliko upirala, a ste jo srečno izvedli do konca.

Prav dobro je predavala na glasovirju R. Bachmann-a „Spomini“ tretjeletnica Kraševca Milena; presenetila pa nas je s težkim komadom A. Schrader „Variacije na lastni tema“ tretjeletnica Volarič Bogomila, ki je predavala s krasnim izrazom, spričujočim dobro umevanje skladbe. Žela je zato tudi posebno pohvalo priznavajočih poslušalcev.

Težje je bilo gotovo goslačem pridobiti si priznanje na goslih, ki so začetniku, rekel bi, nevaležen instrument, na katerem je mogoče napredovati le s primerno nadarjenostjo in z neumorno vstrajnostjo. Nastopili so z gosli le drugo in tretjeletniki glasbene šole. Intonacija je bila na sploh čista. Odlikoval se je Pečenko Silvan z dobro dinamiko, Volarič Miroslav je igral precej težek komad prav dobro, istotako Kraševca Vida, ki je sicer še prešibka, da bi mogla izvesti na goslih krepak ff, v je zato skoz in skoz prav čisto intonirala. Vrlo so zaslužili posebno pohvalo Bratuž, Peternel in mali Nefat, zadivljeno pa smo poslušali, kako je izvrstno in točno izvedel Coen Raoul dolgo in težko, a mično Schubert-ovo „Sonato“.

Na glasovirju je spremljal goslače njihov učitelj g. Josip Michl. I on in njegov tovariš g. Emil Komel smeta biti ponosna na vspehe v glasbeni šoli.

Po dovršenem programu sta učitelja razdelila učencem spričevala.

Omeniti moramo še, da je prišel poslušat k temu konecletnemu izpitu tudi g. profesor Hubad imenom „Glasbene Matice“ v Ljubljani v svrhu osebne informacije radi pogajanj „Pevskega in glasbenega društva“ z „Glasbeno matice“, o katerih vsebini in namenu bi pa bilo danes še prezgodaj govoriti.

Učiteljski koncert. — Naše poštvovalno učiteljstvo, katero je že tako preobloženo z narodnim delom, se zadnji čas prav pridno pripravlja za prireditve koncerta v korist učiteljskemu konviktu. Vse svoje proste ure žrtvuje blagemu namenu, ne plašeč se ne truda ne žrtev. — Učiteljstvo je vedno na svojem

mestu, kadar treba podpirati razne prireditve v narodne namene. Zato je gotovo, da skaže naše občinstvo vso svojo naklonjenost temu važnemu stanu s svojo vdeležbo pri omenjenem koncertu. Gmotni uspeh te prireditve naj položi temelj temu velevažnemu zavodu, kjer najdejo uboge učiteljske sirote varno zavetje.

Izmed učiteljev, pa tudi izmed uglednih in merodajnih rodoljubov v deželi prihajajo glasovi, naj bi si goriško učiteljstvo zgradilo svoj lastni zavod v Gorici. To bi se pa moglo zgoditi le z izdatno podporo vseh narodnih slojev; učiteljstvo samo je za to prešibko. Istina pa je, da bi učitelj konvikt v Gorici ne bil le koristnejši za učiteljstvo, marveč bi bil tudi važna postojanka v narodnem oziru. Zato pa na noge vsi, da pripomoremo do vresničenja tega lepega načrta. Ne-le v beli Ljubljani, marveč tudi v Gorici mora stati učiteljski konvikt. —

Koncert obeta biti prav zanimiv, in upamo, da bo de slo. občinstvu v vsakem obziru vstreženo. Posebno bodo nudile nekatere točke vspeh izredni umetniški vzitek.

Pričakujemo, da bo de udeležba kar najštevilnejša. — Vspored smo priobčili zadnjič!

Dva popravka, ki nič ne popravljata. — Popravek. Sl. uredništva lista „Soča“ v Gorici. Sl. vredništvo lista „soče“ v Gorici v smislu § 19 tiskovnega zakona zahtevam na dopis pod „iz Mirna“ v 43 št. „soče“ z dne 31 maja t. l. priobčen, sledeči popravek. Ni res da „drugi“ „je pil in pel ter potem šel na bolniško blagajno, in bil je do sobote, v soboto pa, ker je imel iti drugi dan na Sv. Goro za procesijo, se je izbrisal iz bolniške blagajne, samo za pesek v oči društenikom in je šel na Sv. Goro, tretji dan zopet na bolniško blagajno“. Ampak res je da odkar je bolniška blagajna vstanovljena res ni še nikdo iz blagajne zbrisal in potem zopet na blagajno prišel. v Mirnu 24/6 1905 za „podporno društvo v Mirnu“ vpisano kot pomožna blagajnica Ivan Vuk predsednik.

Popravek Sl. vredništva lista „Soča“ v Gorici. Sl. vredništvo lista „soča“ v smislu § 19 tiskovnega zakona zahtevam na dopis pod „iz Mirna“ priobčen v 43 št. „Soče“ z dne 31 maja t. l. sledeči popravek: I Ni res da ko: „Bil je bolan mlad delavec, poslal je na društvo naj mu napravijo listek za zdravnika“. ampak res je da poslal le naznaniti da je bolan. II Ni res da „Ko je ta prišla h g. tajniku naj mu napravi listik, je odgovoril moško da pride že sam pogledat dol k njim“, ampak res je da sem rekel da če more naj gre k zdravniku, in da če ne more da hom prišel sam k njemu in da napravim listek da pride zdravnik sam doli k njemu. III Ni res da: „Še sedaj ga čakajo, ko je že pet tednov od takrat“. Ampak res je da sem kaj drugi dan šel k njemu ali dotični bolni delavec je že delal.

v Mirnu Anton Vuk
24/6 1905 tajnik „Podpornega društva“.

Dostavek uredništva: Cel mesec je bilo vse prav, kar je bilo pisano iz Mirna v „Soči“ — šele 24. pr. m. sta se spomnila Vuka, da bi bilo lepo, če bi prišla njuna priimka zopet enkrat v „Sočo“. Vsa srečna sta, če čitata svoja priimka v „Soči“. Zato priobčujemo ta dva „popravka“, kakor sta jih napisala, dasi tičeta v oči v koš. — Odgovor prepuščamo g. dopisniku.

Požar v Tržaški ulici. — V Tržaški ulici v hiši št. 60., last M. Jakončiča, tik hiše zadej na dvorišču v stavbi pri lopi prebiva delavec klesar Iv. Bandev z ženo in 18 mesecev starim otrokom. Tik njega je prebival gospodar z družino. Gospodar je šel v četrtek zjutraj, kakor navadno, na izvozni trg, ostal je le njegov 3 letni otrok doma. Bandev je začutil ogenj okoli 6. ure zjutraj. Ko so odprli, so videli močan ogenj. Žena Bandeva je prišla dete ter hitela po stopnicah ter skočila čez zid, mož pa je skočil skozi okno. Ko so začutili v sosesčini ogenj, so prihitali na pomoč, zlasti iz bližnje domobranske vojašnice vojaki. Domobranec C. Verzegnassi je rešil gospodarjevega 3 letnega sina iz ognja v sobi, kjer je spal. Lopa je zgorela, pa tudi premičnine in perilo Bandeva; istotako je poškodovano stanovanje gospodarjevo. Delavcu Bandevu je zgorel tudi ves denarni pribranek. Zavarovan ni bil.

V Opatjemestu je bila v četrtek na praznik prav lepa veselica, taka veselica, kakršne ni bilo pričakovati. Bralno in pevsko društvo „Kras“ koraka po poti lepega napredka, kar je dokazalo jako lepo petje močanega in moškega zbora. Poleg domačih pevcev in pevk sta nastopili tudi društvi „Ipava“ in „Miren“ iz Mirna, tako da je bilo v prijazni vasi polno ubranega petja. Vojaška godba je svirala tudi več slovanskih komadov. Navzoče mnogobrojno občinstvo — udeležba je bila od vseh strani jako obilna — je prav z zanimanjem sledilo vsemu vspeh, in ko je končala se igra „Gospod Zamuda“, katero so igrali prav dobro, se je udalo zadovoljno prosti zabavi in plesu, zlasti še, ker je Molekov komični prizor pripomogel do splošnega veselega razpoloženja. Društvu čestitamo na uspeh, prepričani, da si ohrani svoje dobro ime ter priredi vsako leto tako lepo veselico, še toliko bolj, ker se je moglo prepričati, da uživa vseobče simpatije. — V četrtek je bila zopet prilika opazovati, koliko naravne inteligence je med našim ljudstvom.

Samomor ženske na pokopališču v Gradišču. — Na pokopališču v Gradišču ob Soči se je ustrelila z revolverjem v sence 37letna Ivana Macor, urova po Petru Macorju, o. b. blagajniku tam, ki si je vzela življenje na je „nak način dne 3. jan. letos. Bivala je v Trstu v revščini ter prihajala večkrat v Gradišče k znancem. 28. pr. m. je šla na pokopališče, prosila čuva-jevo ženo za kozarec vode, in ko se je ta odstranila, je vzela revolver iz žepa ter se ustrelila v sence. Bila je takoj mrtva.

Požar na Placuli. — V sredo popoldne

okoli 4. ure so zapazili ogenj v hiši št. 6. na Placuli, in sicer v zaprtem podstrešnem stanovanju čevljarja Fr. Mavrenčiča. Gospodar je prihitel ter odprl stanovanje, ob jednom so poklicali ognjegašce. Gorelo je v dveh sobah in v kuhinji, doma pa ni bilo nobenega. V večji sobi sta goreli dve postelji, omara, stolice in druge reči, v drugi sobi in v kuhinji predmeti različne vrednosti. Mavrenčič je prišel, ko je bil ogenj že pogašen. Odšel je od doma opoldan v Colledanijevo delavnico, njegova žena Magdalena je odšla pa ob 3. pop. z otrokoma na Sv. goro. Mavrenčič je imel zavarovane svoje premičnine za K 3400, baje pri škofovi zavarovalnici v Ljubljani. Seveda se je takoj smilo, da je bil ogenj podložen, ker je gorelo na 3 krajih hkratu, radi tega je prišel preiskovalni sodnik, ki je zaslišal Mavrenčiča. Škode je okoli 500 K.

Mavrenčičevo ženo je aretiral orožnik na Sveti gori ter jo privedel v Gorico v zapore. Pri njej so našli tudi zavarovalno polico.

Radl Aleksandrije. — K notici pod tem zaglavjem v zadnji števi „Soče“ pripominjamo, da je bila žena krojača Ceja v Šempasu, ki je skočil s strehe ter se ubil, takorekoč primorana iti v Aleksandrijo iskat si zasluzka, ker ga doma po krivdi moža ni bilo. Ona si služi kruh pošteno ter skrbi za otroke. Vzroka smrti je iskati le v življenju Cejevem, ne v Aleksandriji!

V Pevmi je zadel neki biciklist ob 77 letno J. Fiegel, ko je šla iz cerkve domov, ter jo ranil na čelu močno, vsled česar so jo prepehjali v goriško bolnišnico. Biciklista je zaslišal orožnik.

Javni ples priredijo fantje v Selu pri Črnicah v nedeljo dne 9. julija 1905.

Sladkor je ukradel, in sicer v kosu 12 kil, neki Andr. Mavrič na Šempeterski cesti iz prodajalne Podgornikove v h. opazovanem trenotku. Redarju Butignonu se je zdel Mavrič sumljiv, zato ga prijel. Mavrič je takoj priznal tatvino.

Odprti lekarni. — Jutri pop. bosta odprti v Gorici lekarni Gironcoli-Pontoni.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 2. do 9. julija t. l. bo ponočna služba v lekarnah Gironcoli-Pontoni.

Dekliški dom. — Učenke vsake starosti se vzamejo prihodnje šolsko leto na stanovanje. Strogo nadzorstvo in fina vzgoja se zagotavlja. Priložnost za učenje modernih jezikov, vsakovrstnih ročnih del in godbe v hiši. Pomožbe sprejema gospa Marija Draschler roj. pl. Gaiboldi, v Gorici, Via Trigemina št. 7. I. nadstr.

P. n. gg. naročnikom. Z našnjo številko stopamo v drugo polletje. Radi tega opozarjamo p. n. naročnike, ki so še zastali z naročnino ali imajo plačati drugo polletje, da storijo to kar najhitreje, da morejo dobiti list redno. Le redno plačujoči naročniki so prava podlaga obstoju in razvitku vsakega lista.

„Govorite, gospod, jez vas poslušam.“
„Vi ste jetniški nadzornik?“
„Že nad štirinajst let.“
„In imate zapisnike o prihodu in odhodu jetnikov?“
„To se razume.“
„Ali so pridejane tem zapisnikom tudi opazke, ki se tičejo jetnikov?“
„Vsak jetnik ima svojo rubriko.“
„Torej, gospod, v Rimu me je odgajal ubogi vrag, ki je bil abbé in naenkrat izginil. Pozneje sem izvedel, da je prišel kot jetnik na grad If, in rad bi vedel kaj več o njegovi smrti.“
„Kako se je imenoval?“
„Abbé Faria.“
„O, spominjam se ga čisto dobro,“ odvrne gospod de Boville. „Bil je blazen.“
„To sem čul govoriti.“
„O, blazen je bil čisto gotovo.“
„Morda. In kakšna je bila njegova blaznost?“
„Trdil je, da ve za neizmerno zaklad, in ponujal vladi velikanske svote, če mu vrne prostost.“
„Ubožec! In zdaj je mrtev?“
„Da, gospod, umrl je februarja, torej pred kakimi šestimi meseci.“
„Vi imate dober spomin, gospod nadzornik, da se spominjate vse podrobnostij tako natanko.“
„Tega slučajja se spominjam tako natanko, ker je spremljal abbéjevo smrt nenavaden dogodek.“
„Ali smem vprašati, kakšen je ta dogodek,“ pravi Anglež z izrazom radovednosti na svojem hladnem obrazu, da bi bil pozoren opazovalec ostrmel.“
„O moj Bog, da, gospod; abbéjeva ječa je bila oddaljena kakih štirideset do petdeset čevljev od ječe bonapartističnega agenta, ki je bil zelo odločen, skrajno nevaren mož in jeden zmed onih, ki so pripomogli leta 1815. največ k uzur patorjevemu povratku.“

„Res?“ pravi Anglež.
„Da,“ odvrne gospod de Boville. „Leta 1816. ali 1817. sem ga imel priliko videti. Brez vojaške straže ni bilo varno iti k njemu. Ta mož je napravil na me globok vtis, in nikdar ne pozabim njegovega obraza.“
Anglež se nasmehne, česar pa gospod de Boville ne opazi.
„Vi torej pravite, gospod,“ reče, „da ste bili obe ječi...“
„Oddaljeni kakih petdeset čevljev. Toda videti je, da je oni Edmond Dantes...“
„Nevarni mož se je imenoval Edmond Dantes?“
„Da, gospod! — Torej videti je, da si je Edmond Dantes znal naročiti ali pa si je sam napravil orodja, kajti našli so podzemeljski hodnik, po katerem se sta jetnika shajala.“
„Ta hodnik je bil pač pripravljen za beg?“
„Gotovo. Toda k nesreči zaveznikov je zadel abbéja kap, da je umrl.“
„To je seveda beg preprečilo.“
„Za mrtvega pač, toda ne za živega. Baš nasprotno je našel Dantes v abbéjevi smrti sredstvo pospešiti svoj beg. Gotovo je mislil, da pokopujejo mrtvece na gradu Ifu na navadnem pokopališču. Prenesel je mrtveca v svojo ječo, zašil se mesto njega v vrečo in čakal, da ga odneso na pokopališče.“
„To je bilo drzno sredstvo in znamenje velikega poguma,“ meni Anglež.
„O, kakor sem vam že povedal, je bil ta mož zelo nevaren. K sreči je oprostil vlado sam vseh skrbi, ki jih je morala imeti glede njega.“
„Na kakšen način?“
„Kako, ali ne razumete?“
„Ne.“
„Grad If nima pokopališča. Vsakega, kdor umrje, zasijejo v vrečo, mu privežejo na noge šestintridesetfuntno kroglo ter ga vržejo v morje.“
„Torej?“ pravi Anglež kakor da še vedno ne razume.

„Tudi njemu so torej privezali na noge šestintridesetfuntno kroglo ter ga vrgli v morje.“
„Res?“ vsklikne Anglež.
„Da, gospod,“ odvrne nadzornik. „Predstavljam si strah begunca, ko je začutil, da so ga vrgli čez skalni rob. Rad bi bil videl obraz, ki ga je napravil pri tem.“
„To bi bilo težko.“
„Nič ne dene,“ pravi gospod de Boville, ki ga je napravilo upanje, da reši svojih dvestotisoč frankov, zelo veselega. „Menim, da nič ne dene.“
Pri tem se glasno zasmije.
„In jaz menim tudi tako,“ pravi Anglež.
In tudi Anglež se zasmije, toda tako kakor se smejejo Angleži, namreč prisiljeno.
„Torej,“ nadaljuje Anglež, ki postane prvi zopet resen, „torej je jetnik utonil?“
„Čisto gotovo.“
„Torej je bil guverner gradu v jednom dnevu oproščen blaznega in nevarnega jetnika?“
„Tako je.“
„Toda z ozirom na ta dogodek se je pač sestavila kaka listina?“ vpraša Anglež.
„Da, mrtvaški list. Lahko si mislite, če ima Dantes sorodnike, da bodo morebiti želeli vedeti, kdaj in kako je umrl.“
„No, če imajo po njem kaj podedovati, so lahko brez skrbi. Saj je pač mrtev?“
„O moj Bog, da. In mrtvaški list lahko dobijo, kadarkoli hočejo.“
„Prediva zdaj na druge stvari,“ pravi Anglež. „Pokažite mi zapisnike.“
„Res je. Ta povest naju je zmotila. Oprostite!“
„Zakaj bi oprostil? Zaradi te povesti? Nikakor ne, kajti zanimala me je.“

(Dalje pride.)

Vojna med Rusi in Japonci.

Mirovna pogajanja.

Rusija je naznanila v Washington, da je imenovala Nelidova za mirovnega komisarja. Japonska pa je sporočila, da bo na čelu japonske komisije baron Kamimura.

Sestanek pooblaščenec.

Presednik Roosevelt je prejel od ruske in japonske vlade izjavo, da pridejo pooblaščenca obeh držav tekom prvih 10 dni meseca avgusta v Združene države. Roosevelt je nasproti obeh vladama izrekel željo, naj bi se konference pričele dne 1. avgusta, oziroma čim prej po tem dnevu. — Angleški listi poročajo iz New-Yorka, da je ta objava napravila tam najboljši utis.

Mobilizacija v Rusiji.

Sbicanje rezervistov pod orožje v morskem okrožju je raztegnjeno na 20 dni, da bi se ne dogajali neredi. Vsak dan pozovejo 1500 rezervistov, ki odidejo nemudoma k svojim četnim oddelkom. Mobilizacija je proglašena tudi v Kijevu in Romnu.

Oskrbovanje Vladivostoka.

Glasm poročil v ruskih novinah, vada v obližju Vladivostoka velika delavnost. Dan na dan prihajajo vlaki z živili in strelivom. Vojna uprava je pokupila vsa živila v okrožju Asuri ter jih odposlila v Vladivostok. Iz Severne Koreje pošiljajo Rusi v Vladivostok prešiče, pšenico in ječmen. Rusi delajo vse mogoče, da čim bolj preskrbe trdnjavo.

Togo v Baltičkem morju?

"Times" pišejo: Pred meseci se je zdelo še neverjetno, da bi prišel admiral Togo s svojim brodom v Baltičsko morje in mogel blokirati in obstreljevati ruska pristanišča. Sedaj se v Petrogradu že resno razpravlja o ti eventualnosti. Rusija ima sedaj v Baltičkem morju poleg večjega števila torpedovz in manjših križark samo tri oklopnice najnovejšega tipa. Aladsko otočje bi lahko služilo Japoncem za dobro bazo, da bi mogli uspešno blokirati ruske luke. Napram ti eventualnosti se delajo na Finskem in na ruskem obrežju resne priprave.

Linevič o porazu v Korejskem zalivu.

Dopisnik "Daily Telegrapha" v Moju poroča: Govoril sem z ruskimi častniki, ki so bili nedavno tega ujeti od japonskih predstraž v Mandžuriji. Pripovedovali so, da je Linevič 4. pr. m. izdal to-le dnevno povelje: "Baltičsko brodom je zadel v Japonskem morju pogibelj. Večina častnikov in pomorščakov je bilo ubitih, ali pa so potonili. — Vso armado je objela največja tuga in jel ji je upadati pogum. 6. pr. m. pa je izdal Linevič dnevni ukaz, ki se je glasil prilično tako-le: "Pogibelj baltičskega brodom je obžalovanja vredna katastrofa, vendar pa zbog tega naša armada še ne sme obupati. Sedaj je prišel čas velike bitke. Hladnokrvno naj vsakdo zre smrti v obraz in naj opusti vsako misel na kapitulacijo. Naš smoter naj bo samo popolna zmaga, s katero lahko utešimo duše naših pomorščakov".

Z uradne ruske strani se demantuje vesti raznih listov, da so pogajanja za mir prenehala, marveč se vršijo pogajanja redno ter odgovarja Rusija na vsa vprašanja in stavi predloge.

Prve medicinske avtoritete vporabljajo Rogaski „Styria-vrelec“

pri kroničnem, jabolčnem in kroničnem katarju.

Razgled po svetu.

Postanska zbornica. — V poslanski zbornici 27. pr. m. je govoril poslanec Menger o jezikovnem vprašanju in o narodnostnih bojih na Češkem in Moravskem ter zahteval narodnosti zakon, ki bi se oziral na vse razmere.

Bolj strupeno je govoril glavni govornik contra, poslanec dr. Herold. Ta je izjavil brez ovinkov, da se Nemci rajši odpovedo nemškemu vseučilišču, nego bi dovolili, da se ustanovi češko vseučilišče na Moravskem. Zaganjal se je tudi v obljubo naučnega ministra glede slovenskega vseučilišča.

Nato se je začela podrobna razprava ter je govoril prvi dr. Pommer. Rekel je, da so se vse homatije v Avstriji pričele, ko se je opustila jožefinska državna misel o enotni veliki nemški Avstriji. To je bil Pommerjev predljub za napad na Slovence, ker jim je minister izjavil, da imajo pravico do pravne fakultete. Izjavil je, da Nemci nikdar ne dovolé, da bi se iz njihovega (?) davčnega denarja ustanovila v pasivni Kranjski pravna fakulteta kot začetek vseučilišča. Nadalje je čeval o strašnem razburjenju, ki ga je povzročila mi-

nistrova izjava na Spod. Štajerskem. Slovence je imenoval „globoko v barbarstvu tičočo tolpo“, „narodič, ki ni vreden niti gimnazija, temveč otroških vrtecev, ljudskih šol za zanemarjeno mladino, blaznic in norišnic“. Očital je Slovence, da še vedno kujejo in popravljajo svoj književni jezik in da nimajo še niti ene slovensko meštanske šole. — Ker publigavega Pommerja nihče ne smatra resnim, mu tudi noben slovenski poslanec ni hotel odgovarjati.

Po prečitanih došlih ulogah je pričela 28. pretečenega meseca zbornica prvo čitanje nemške trgovinske pogodbe. Posl. Ellenbogen je naglašal, da se je minister za trgovino zavaroval za slučaj ločitve obeh državnih polovic v pogledu Avstrije in Nemčije. Izjave, ki jih je podal ministerski predsednik, ne morejo nikakor zadovoliti. Mi moramo zahtevati da vlada jasno pove, kaj misli storiti, ako ne bo v Ogrski še napravljen red, ko mine čas za trgovinske pogodbe. Socijalni demokratje so za politično ločitev, ne pa za gospodarsko. Posl. Tollinger je izjavil, da bo glasoval za trgovinsko pogodbo, ker je ista bolja, nego carinska vojna, ter je zahteval, naj se vlada preskrbi, ako se ne posreči, da se vzdrži carinska skupnost z Ogrsko, da se dalje ohrani carinska in trgovinska pogodba z Nemčijo samo za Avstrijo, kakor samostojno državo. Posl. Risanek je zahteval spremembo železniške tarifne politike, ki je v interesu poljedelstva. Ko je še govoril posl. Glabinski o trgovinski pogodbi, je bila debata zaključena. Po govorih glavnih govornikov je bila trgovinska pogodba izročena carinskemu odseku.

Nemiri v Rusiji. — V Odesi je prišlo do velikih nemirov. Več oseb je bilo ranjenih. Na trgu pred stolnico je bila vržena bomba, ki je ubila dve osebi. Železniške vlake spremljajo vojaške patrulje. Štrajk v tovarnah traja dalje. O punku na oklopnici „Knez Potemkin Tavrijski“ poročajo: Ladija je z dvema torpedovkama dospela 28. pr. m. v Odeso iz Sevastopolja. Zvečer se je po mestu razširila govorica, da je posadka pobila svoje predstojnike, da se maščuje radi nekega mornarja, ki je bil ubit, ker se je v imenu posadke pritožil radi slabe hrane. O dogodku je najbolj razširjena vest, da je častnik z revolverjem ustrelil mornarja, ki mu je poročal, da dobiva moštvo slabo juho. Nato je moštvo napadlo častnika, potem kapitana ter jih je vrglo v morje z drugimi častniki vred. Izvzetih je bilo samo osem častnikov, ki so držali z mornarji. Na oklopnici je bila ponovno razvita rdeča zastava. Moštvo se je polagoma podalo na vse parnike in ladije in je delavce prisililo, da so ustavili delo. Premogarji so posadki preskrbeli živil. Pričakuje se črnomorsko eskadro. Razburjenost množice v mestu je velika.

Glasom privatne brzovjavke, dospela v Londonu iz Odesa, je prišlo tamkaj do resnih izgrezov, ki so zahtevali baje na stotine žrtev. Del zgradeb v pristanišču je bil zažgan. Nad mestom je proglašeno vojno stanje.

V Odesi se nadaljujejo nemiri v velikem obsegu. 12000 ljudi je v revolti proti pristanišču. Žrtev človeških izredno število. Velikansko gibanje je tudi v Poljski Ruski.

Tatovi in roparji v Trstu. — V noči na petek so udrli neznan tatovi v pisarno skladišča št. 17. v svobodni luki, ali odnesli niso ničesar, bili so najbrže moteni. V Starem mestu pa so napadli 4 neznanca delavca F. Benedičiča, ga pretepli ter mu vzeli uro in verižico.

Nesreča na železnici. — 52 letni kovač O. Barazzutti iz Trsta je šel v četrtek zvečer iz Sv. Križa ob železniškem tim na postajo v Grinjan, da bi se odpeljal potem v Trst. Ž njim sta bila dva prijatelja. Ker je malce zaostal za njima in je gluh, ni slišal brzovlaka, ki je pridiral za njim. Ker je hodil preblizu tira, ga je prijel stroj vlaka ter ga vrgel v stran. Potegnili so ga iz jarka vsega krvavega, ga položili v vlak ter peljali v Trst v bolnišnico. Barazzutti je težko poškodovan po životu in ima precejšnjo rano na glavi.

Revizija nagodbe z Ogrsko. — Leta 1907. poteče 10letna nagodba med Avstrijo in Ogrsko. Skoraj povsem izključeno je, da bi avstrijski državni zbor podaljšal zopet nagodbo, najsi se razmere na Ogrskem razvijejo že kakor si bo. Pač pa izvolita obe avstrijski in ogrski zbornici posebni deputaciji, ki so začeta pogajati zaradi revizije nagodbe.

Kazenska razprava proti Bertoli-Szantu. — V ponedeljek se bo vršila pred kazensko sodnijo na Roki razprava proti Karolu Bertoli-Szantu, bivšemu blagajniku reške trgovinske banke, in Emeriku Szantu, uradniku te banke. Bertolija toži državno pravdnistvo, da je poneveril

70.000 kron, a Szanta, da je ukradel okolo 160.000 kron.

Nekaj ameriškega za plešaste. — Neka tvrdka v Newjorku je iznašla novo sredstvo proti pleši. Da poskusi to sredstvo, je razposlala tvrdka na vsa velika mesta poziv, naj se oglasi vsaj 200 plešastih, ki bi se podvrgli javnemu poskusu z onim novim sredstvom. Vsi ti bi morali priti v Newjork ter tam vsako toliko časa korakati skupno v vrstah po mestnih ulicah z odkritimi glavami, da bi se videlo uspehe novega sredstva proti pleši. Za vse te plešaste bi bilo dobro preskrbljeno, dobili bi na mesec 600 frankov in prosto vožnjo v Newjork in nazaj. Ostati bi morali v Newjorku 6 mesecev. Tvrdka pravi, da bi dosegla popolne uspehe na 150 glavah, 30 bi jih dobilo po dve tretjini las, 10 polovico, 7 malo, 3 nič!

Štrajk poljskih delavcev je buknil na Ogrskem. Iz Szegsarda poročajo, da so v okraju Simontornja štrajkujoči delavci poželi nezrelo žito. 20 so jih aretirali. Izdanih je zapornih povelj okoli 190. V meyerijski pusti so morali orožniki rabiti orožje. Tudi v Osoro je došlo vojaštvo.

Dober zaključek ogrskega železniškega štrajka. — Z razsodbo kraljevske kurije v Budimpešti je oproščenih onih 14 členov štrajkovskega odbora železničarjev, ki so bili toženi minolega leta. Odrejeno je, da se jim izplača zaostala plača.

V Vatikanu proti papeževi encikliki? — „Echo de Paris“ poroča, da je vzbudila nova enciklika mnogo nevolje med nekaterimi starejšimi kardinali ter da nastaja v Vatikanu prav občuten odpor proti encikliki. Zlasti se gibajo kardinali Oreglia, Mathieu in neki španski kardinal proti encikliki. Posebno se jezijo na papeževega tajnika Merry del Val.

Svelnik Ivan iz Kronstadta. — Koliko praznoverja je v ruskem narodu, dokazuje to, da ljudje v neposredni bližini Petrograda, v Kronstadtu, časte nekega popa Ivana za svetnika, a to ne samo nevelni ljudje, temuč celo iz najvišjih ruskih krogov. Sedaj je „Peterb. Listok“ dokazal, da je ta pop navaden slepar, propal nemoralnež. Okoli popa se je zbrala cela družba, ki se imenuje „občina sv. Ivana“. Sekta časti popa kot odrešenika in po vseh kapelah so slike tega popa v obliki ikon. Zraven popa časte neko ženo, ki jo imenujejo „bogorodica“, dasi je navadna kmečka ženska, ki je bila prejšnja leta zaradi nemoralnega življenja pod policijskim nadzorstvom. Tretji „svetnik“ v tej družbi je bivši orožnik, ki ga časte za arhangelja Mihaela, v resnici pa je malopridnež in pijanec. In ta družka skupaj slepari, sekta pa jo bogato zdržuje.

En milijon za reveže je zapustila v Cirie pri Torinu gospa Tereza Magnetti. Ta denar se ima razdeliti med razne dobrodelne zavode v Torinu.

Odprto pismo*

gospodu Andreju Lasiču, c. kr. okr. šol. nadzorniku v Tolminu.

Na Vaša mnogokratna izzivanja in žaljenja ste me prisili, da se končno vendarle odzovem. Ne bodem vsega navajal; zadostuje naj sledeče:

1. Izzivali in žalili ste moje prostovoljno in brezplačno delovanje na kmetijskem polju. Poleg drugih č. gg. odbornikov oskrbujem društveno drevesnico že 12 let. Iz te drevesnice so dobili društveniki poleg pouka že 28.000 zlahtnih dreves. Za sadjarstvo sem bil odlikovan z zlato svetinjo. V spodbujajo in v praktičen izgled sadjarcem nasadil sem sadni vrst s tablo s sledečim napisom: (na prvi strani) „Sadni vrt Andreja Vrtovca ali kako je treba drevesa saditi in oskrbovati“. Na drugi strani pa: „Za zasluge v sadjarstvu odlikovan z zlato svetinjo.“ Vse to je meni sveto.

Pred štirimi leti ste pa Vi moje osebo in moje delovanje brez najmanjšega povoda in v moji nenavzočnosti smesili in žalili s tem, da ste ob priliki domače veselice v hotelu Modrijan trosili mej občinstvo iz nogovic in pantofelnov na stotine lističev z napisom: (na prvi strani) „Dr. Andr. Dreher ali kako saditi in vaditi noge, da se ne prehlade!“ Na drugi strani lističev pa je pisano: „Odlikovan z zlato svetinjo“. Več oseb je prišlo po veselici z lističi k meni s prigovarjanjem, da bi proti Vam postopal. Jaz nisem tega storil. Ali sedaj Vas pa vprašam: Je-li to dostojno in naloga c. kr. okr. šol. nadzornika?

2. Pred letom sem bil izvoljen v odsek za pregledovanje računov Grahovske šole. Našel sem račune v neredu in Vas zaradi tega prosil pojasnila. Izzivali in žalili ste me na to mojo uljudno prošnjo, rekši osorno proti meni: „Recite mi, da sem defraudiral, potem se že vidimo“. Na to sem vzel klobuk in odšel. Sledili so mi tudi drugi č. gg. udje vsi ogorčeni. Kaj si pa Vi domišljujete v začasni službi v Tolminu o č. gg. udih, ki dovoljujejo sredstva za vzdrževanje učiteljstva in šolstva v okraju in od katerih tudi Vi marsikaj in mnogo potrebujete?

3. Dne 2. junija t. l. dobim od Vas potomo pošte vizitnico s sledečim napisom: „Slavnemu predsedništvu „Narodne Čitalnice“ v Tolminu: „Naznanjam svoj izstop iz društva, ker mi ni mogoče ostati v društvu, dokler mu predseduje sedanji predsednik. Andrej Lasič, c. kr. okr. šol. nadzornik.“ — Mnogoletni predsednik je pa ravno podpisani.

Gospod šolski nadzornik! Vi ste že v več društvih v Tolminu zasejali preprič in sovravnosti. Dobro nam je še v spominu občni zbor Soške podružnice „Planinskega društva“. Sedaj je prišla na vrsto pod Vašo nesrečno nadutost ena najstarejših Čitalnic na Slovenskem, v kateri smo združeni vsi stanovi v Tolminu. Za Boga! Kaj boste pa od tega imeli, ko napravite še tu preprič in zdražbo! Morebiti se Vam pa to ne posreči.

Podpisani se dobro zaveda uradnih tajnosti, pa prisilili ste mi Vi to objaviti, če tudi morebiti s tem riskiram svoj mandat v c. kr. okr. šol. svetu, kjer sodelujem po svojih močeh čez 20 let. A tudi z Vami je treba končno obračunati, da bode enkrat teh prepričov konec.

Vi ne morete biti, kjer se jaz nahajam, — a prostovoljno ne odstopim od nobenega mesta, niti iz okr. šol. sveta ne. Ako imate kaj logike in doslednosti, veste, kaj Vam je sedaj storiti.

Konečno Vas povabim na javni pedagoško-didaktični dvoboj; poglavje o morali.

V Tolminu, 3. junija 1905.

Andrej Vrtovec.

NB. Č. gg. čitatelje pa prosim uljudno, da mi blagovole oprostite nekako „lastno hvalo“ v odprtem pismu, ker je ista pisana le radi javnosti. — Z odprtim pismom sem bil dne 3. in 5. junija t. l. pri glavarju g. Princ-u z željo, da se zadeva lahko doma v Tolminu poravnava, ako mi da gospod Lasič zadoščenje. A moji tozadrevni koraki so bili brezuspešni.

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Tržne cene.

		za 100 kilogr.
Kava: Santos	K	200— do 230—
Sandomingo	„	210— „ 240—
Java	„	210— „ 240—
Portorico	„	280— „ 300—
Ceylon	„	280— „ 340—
Sladkor	„	80— „ 84—
Špeh	„	130— „ 150—
Petrolej v sodu	„	42-50 „ 43—
„ v zaboju	„	14— „ —
Maslo surovo	„	180— „ 200—
„ kuhano	„	230— „ 240—

Moka: Ogrska.

št. 0	K 30-80,	št. 1	K 29-10,	št. 2	K 29—
„ 3	„ 28-0,	„ 4	„ 27-6,	„ 5	„ 26-20,
		št. 6	K 25—		

Otrobi debele	„	K 13-50 do 15—
„ drobne	„	12-40 „ 14—
Turšica	„	17-50 „ 20-50
„ za hrano	„	16— „ —
„ es	„	16— „ 18—

Fonos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathreinerjeva

Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se pripravljajo kavinna pičada.

o o o

zahtevajte le izvrstne stvari s imenom „KATHREINER“.

NAZNANILO.

Podpisani si usojam naznaniti slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sem otvoril v prejšnjih prostorih »Mizarske zadruge« v Solkanu svojo veliko delavnico (tovarno)

pohištva vseh slogov,

od najpriprostejšega do najmodernejšega.

Sprejemam vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih ter jamčim gledé svoje tehnične izobrazbe za precizno in v vsakem pogledu dovršeno delo.

Cene brez konkurence.

Za obila naročila se toplo priporoča odličnim spoštovanjem
Fran Šebertič, mizarski mojster.

Štev. 1526.

Razglas

s katerim se naznanja, da se oddá po zniževalni ceni na dražbi popraviljenje mirodvara in mrtvašnice na Vrhovlji dne 9. t. m. od 4. do 5. ure popoldne.

Tozadevni stroškovnik in načrt ležijo na ogled do dneva dražbe vsak torek in petek v občinski pisarni v Kojskem.

Vsklicna cena je 757 K 11 v, kot varščino je treba vložiti pred dražbo 10%.

Županstvo Kojško,

dne 28. junija 1905.

Župan:

Obljubek i. r.

Karol Praščík,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raščelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče naborščkega in drobnega blaga ter tkanin, proje in sitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in šovlarje.

Sretinšice. — Rožni venel. — Mašne knjilice.

Višna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Prva koncesionirana delavnica z me tornim obratom za fino melaniko, fiziko, mi tematiko, optiko, fino brušenje in poliranje itd. Vpeljava strelodovov, elektrike, brzojavov, hišnih telefonov, plina in vode.

Popravo se izvršuje hitro in po cenl.

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijška delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljava za plinovo in električno luč.

Oprava za kopelji, sesalke vseh sistemov. — Popravljavnica avtomobilov, motociklov in dvokoles. — Delavnica za pobakrenje in poniklanje — Pumpe, železne in kovinske cavi. Zaloga mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih britev, škarij itd.

Gorica — Gorica

Klimatično zdravilišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičkim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

CHRISTOFFLE

Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjene najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christoffle & Co. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki gornjo tovarniško znamko in ime Christoffle.

Lekarnarja A. THIERRY-jev **BALZAM** pristen le z znamko zelena nuna.

Najstarejše ljudsko sredstvo proti prsim in pljučnim boleznim, kašlju, riganju, želodčnemu krču, slabemu teku, kislici, zgagi, zaprtju, napihovanju, infuenci, ranam, zobobolu itd. Franko na vsako pošto z zabojem vred: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic 5 K, 60 malih ali 30 dvojnatih steklenic 15 K.

Jedino pristno **Centifolijno mazilo.**

(Mazilo iz cvetlic laventroz.)

Najmočnejše čistilno mazilo sedanosti. Učinkuje gotovo pri zastarelih bolečinah in ranah. Stane s spriznico in poštino vred: 2 lončka K 360. Pri tuo jedino iz lekarne pri angelju varuhu A. THIERRY-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini kamor naj se naslavljajo naročila. Da ta zdravila gotovo učinkujejo ter so nenadomestna, pričuje brošurica s tisočeriimi zahvalnimi pismi, ki je pridjana zastoj balzamu, ali se isto dopolnje posebej na zahtovo.

Kampijone, krožnike, prtiče

iz papirja

prodaja po ugodnih cenah

knjigarna A. Gabršček.

Ogrska

cvetlična paprika

Iz Segedina 1. vrste, sladka, garantir. pristna, priznana izvrstne vrste. Lastni pridelek kg za K 5. Razpošilja po povzetju od 1 kg dalje franko. Nadaljne posebnosti: **slanina, ogrski salami** itd se zaračunajo najceneje.

Razpošiljalnica vsakovrstnih deželnih pridelkov

Haupt A. Rudolf

Budimpešta (Ogrsko) VII. Ovodagasse 22

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico, o teh boleznih. Dobiva so zastoj in franko v priv. Schwannens-Apotheke, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevano brezplačno.

Nesrečneži

so trpeči na kili, kor ne vedo, da lahko ozdravijo brez bolečine. — Zlata svetinja! Nbroj zahvalnih pism! odgovor zastoj!

R. Köhler, Pressburg, Donaugasse 7.

Fran Melinek,

krmar in zidarski mojster na Vrhovljah št. 30 „Na Planini“ izvršuje vsakovrstna

zidarska in stavbarska dela,

katera izvršuje natanjčno in točno po vsakem obrisu.

Nadalje priporoča svojo **gostilno**, kjer toči pristna domača bela in črna vina.

Ima tudi prenočišča za potnike.

Postrežba točna, cene zmerne.

Samograjni

mandolinski orkestrion

najnovije, najdovršenejše konstrukcije.

Za koncertno in plesno godbo, za restavracije, koncertne in plesne dvorane.

Čudovito ceno.

Odlčna lepota glasov, moderna izvršitev pod polnim jamstvom.

Posiljam na najmanjše obroke brez poviška cene. — Prospekti gratis in franko.

S Zangl na Dunaju,

IV., Favoritenplatz 2.

Edini zastopnik in tvorniška zaloga firme Kuhl & Klatt v Berlinu.

Ruske knjige v izvorniku.

Podpisani knjigarni se je posrečil nakup večje zaloge ruskih knjig v izvorniku. Knjige so docela nove. Izvirna cena je K 240, — podpisana pa jih prodaja le po K 160. Te knjige so:

1. Peterburgskije Tumani, I. del.
2. II.
3. „Pered čem — to?“ Roman. in „Trup“, povest.
4. „Iz Trjasini na Dorogu.“ Roman.
5. „Zvezda“ (Potepenka) — in „Žena“ (Čehov).
6. in 7. „Bezmoljirije neba“, roman.

Slovanska knjigarna

A. Gabršček v Gorici.

Ruski pisatelji v nemščini.

Grof Lev. Tolstoj.

1. Die Kosaken.
2. Sewastopol.
3. Zwei Husaren. Erzählungen eines Markkors.
4. Geld.
5. Der Tod. — Drei Todesarten. — Der Tod des Ivan Ilitsch. — Der Leinwandmesser.
6. Albert. — Luzern. — Die Dekabristen.
7. Soldatengeschichten aus dem Kaukasus.
8. Polikuschka.
9. Unserer Armen und Elenden.
10. Die Kreutzer Sonate.
11. Herr und Knecht.

12. Die Auferstehung der Hölle.
13. Ueber Gott und Christentum. (Gedanken über Gott. — Leben und Lehre Jesu. — Wie soll man das Evangelium lesen und worin besteht sein Wesen?)
14. Die sexuelle Frage.
15. Jermak und andere Geschichten.
16. Ivan der Dummkopf.
17. Die Sklaverei unserer Zeit.
18. Grausame Genüsse.
19. Meine ersten Erinnerungen.
20. Christentum und Vaterlandsliebe.
21. Leben und Tod.
22. Stadt- und Landleben.
23. Was ist die Kunst?

Maksim Gorki.

1. Tschelkash. — Bolesy — Lied vom Falken.
2. Blaue Funken. — Grossvater Archipp u. Ljanka.
3. Kain und Artem. — Jemeljan Pilya.
4. Ehemalige Leute.
5. Das Opfer der Langweile. — Die Sonne der Kerkerlinge — Der rote Waska.
6. Freunde. — In der Steppe u. a.
7. Malwa.
8. Sasubrina. — Ausfahrt — Das Lied vom Sturmvogel — Einmal im Herbst — Die Holzflosser.
9. Warenka Olessow.
10. Der Landstreicher.
11. Ein Verbrechen.
12. Konowalov.
13. Der rote Waska.
14. Das Ehepaar Orlow.

Anton Čehov.

1. Sünde und andere Geschichten.
2. Ein Glücklicher und andere Gesch.
3. Eine gottgefällige Anstalt.
4. Eine Kunstliebende Frau und andere Geschichten.

Vsevolod Garšin.

1. Die Bären. (ilustrovano).
2. Ein kleines Gespräch und andere Novellen.

N. M. Karamzin.

1. Paris in der Revolution.
2. Reisebriefe aus Deutschland.

Grof V. A. Sologub.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

Knez V. V. Meščerski.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

Maksim Bělinski.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

F. M. Dostojevski.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

F. M. Rešetnikov.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

N. V. Kukolnik.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

N. A. Lejkin.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

A. Marlinski.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

1. Die Pflgetochter.
2. Vornehme Welt.

„Narodni kolek“

koleke, pošne znamke in vse pošne vrednostnice prodaja

knjigarna

A. Gabršček.

Posestvo se takoj proda

za polovico vrednosti.

Ostoji iz hiše, hleva, več njiv, pašnika, vinograda in tudi gozda blizu nove železniške postaje Ročinja (Primorsko). Kupnina vse skupaj 1000 gld.; po dogovoru se lahko tudi nekaj dolžno ostane.

Ponudbe sprejema: **Anton Renko**, trgovec Celovec, Koroško.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo in na menice po 6 %. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1902. (v kronah): Članov 1781 z deleži K = 119.382. — Hranilne vloge 1.554.989 13. — Posojila 1.570.810 39 — Vrednost hiš 110.675 — (v resnici so vredne več). — Reservni zalog 75.101 01.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Anton Ivanov Pečenko — Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 26.

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Zaloga piva

tovarne G. Auerjevih dedičev v Ljubljani in plzenjskega piva „Prazdroj“ iz sloveče češke „Mošćanske pivovarne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja le na *Lebeto* od 100 kg naprej.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporočata svojo

zalogo šivalnih strojev

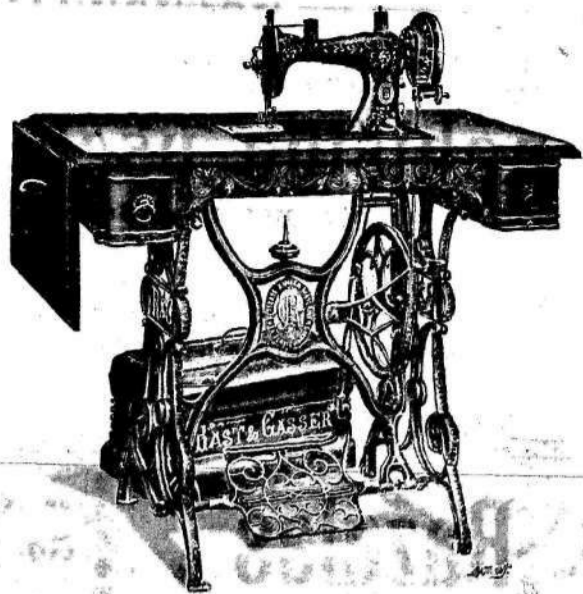
raznih sistemov,

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podružnica v Spiljetu. Zastopstvo v Orjentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Prosiva zahtevati listkall

Največja zaloga vseh stavbnih potrebštin, kakor: cement, stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber

kuhinjskega in hišnega orodja, pečij, štadlnikov po brezprimerno nizkih cenah.

Pozor! Eno krono nagrade!

Pozor! Eno krono nagrade!

Edina zaloga stavbnih nosilcev v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po znižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade

Izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 K blaga.

Prosiva zahtevati listkall

! Najugodnejši pogoji, za zavarovanje.

EDINA

zavarovalna družba ki ima slovenskega

Prva češka splošna delniška družba za zavarovanje na življenje popolnoma vplačana delniška glavica K 2.000.000.

glavnega

zastopnika v Trstu

Zavaruje na življenje in na dohodke — na vse načine po zelo nizkih postavkih

Natančnejša pojasnila daja

glavno zastopstvo za slovenske dežele

v Trstu, ulica Torre Bianca št. 21 I. nadstropje

in njegova okrajna zastopstva v vseh mestih in v večjih krajih.

— Zahtevajte pri nakupu —

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Ono je z jamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo naj dobro pazi da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Georg Schicht Auggig & E. — Največja tovarna te vrste na evropskem ozemlju!

Zastopnik: **Umberto Bozzini** — Gorica, Stolna ulica št. 9.

Dobiva se pousod!